AUT, XLVIII, 2010, p. 70-95

TOPONIMIA VĂILOR BISTRA ŞI SEBEŞ. GLOSAR (IV)

de

Diana BOC-SÎNMĂRGHIŢAN

Lucrarea de faţă reprezintă un capitol dintr-o lucrare mai amplă privind *Toponimia văilor Bistra şi Sebeş*. Primele trei părţi (respectiv literele A-F; G-M; N-P) au fost publicate în numerele anterioare ale revistei (AUT, XLV, 2007, p. 15-72; AUT, XLVI, 2008, p. 59-116; AUT, XLVII, 2009, p. 39-72).

Materialul toponimic a fost cules prin anchete la faţa locului, apelându-se în egală măsură şi la lucrările de toponimie (dicţionare, monografii, articole, studii), la culegeri de documente, la lucrări istorice şi memorialistice, ghiduri, planuri etc. Localităţile ale căror nume topice au făcut obiectul nostru de studiu sunt aşezate de-a lungul văilor Bistra (localităţile: Băuţar, Bucova, Cireşa, Ciuta, Cornişoru, Glimboca, Iaz, Măgura, Mal, Marga, Măru, Obreja, Ohaba, Oţelu Roşu, Poiana Mărului, Preveciori, Rusca Montană, Ruschiţa, Valea Bistrei, Vama Marga, Var, Voislova, Zăvoi) şi Sebeş (localităţile: Borlova, Caransebeş, Cicleni, Dalci, Turnu Ruieni, Zerveşti, Zlagna), principali afluenţi ai râului Timiş.

R

Rácotele [rácoćeli̯e] (PoiMr) – fâneţe şi pârâu care izvorăşte din Zănoaga şi se varsă în Bistra. – După n. grup *racote* (< *Racotă* < *Rac(u)* + suf. *-otă* (DNFR, 394)).

Rácoviţa (Iaz) – teren arabil. – După top. *Racova* (< sl. *racov* „de rac") + suf. *-iţa* (Iordan, *Top. rom*., 485). Datorită faptului că accentul este pe radical şi nu pe sufix, toponimul este derivat pe teren slav: *Rakovica* (DTB, *Litera R*, 275).

Rácoviţa (Car) – teren arabil, fostă localitate în partea de nord-vest a oraşului. V. *supra.*

Radina [rắđina] (Glb) – teren în pantă. – După antrop. *Radina* (DNFR, 385), cf. srb. *radin*, *-a*, *-o* adj. „harnic, silitor sârguincios" şi cu

BDD-A6452 © 2010 Editura Universităţii de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.143 (2026-11-18 22:06:41 UTC)

valoare substantivală „femeie harnică” şi (zool.) adj. alături de subst. *pčels* „albină lucrătoare” (Tomici, DSR, III *apud* DTB, *Litera R*, 276).

Radolea [rádolịa] (M) – poiană submontană şi pârâu, afluent al Şipotului, între Hodincior şi Şipot. – După antrop. *Radolea* < tema *Rad*, v. şi alte derivate din această temă (DOR, 355-357).

Radomíla (Băţ) – uliţă şi fâneţe în munţii Poiana Ruscă. – După antrop. *Radomila* (cf. *Radomir*) (DNFR, 386), cf. *scr. Radomila* (GRKOVIĆ, 297), respectiv *Radomira* (GRKOVIĆ, 297 *apud* DTB, *Litera R,* 311); ar putea fi vorba şi despre un antrop. compus din *Radu* (cf. bg. *Rado*, ung. *radó* „bătăuş” (DNFR, 385)) şi *Mila* (< sl. *Mil*) (DOR, 322); de fapt, legenda conform căreia locul s-a numit *Radomila* ne determină să admitem că este vorba despre un nume compus (v. Aurelian Motomancea, *Premise la o cercetare a zonei etnografice Băuţar-Marga (Caraş-Severin),* în „Studii şi comunicări de etnografie-istorie”, Caransebeş, Muzeul judeţean de etnografie şi istorie locală, I, 1975, p. 276). Densusianu, Ţ.H., 65 îl înregistrează cu varianta *Rodomira*.

Rámna (Glb) – deal şi pârâu, izvorăşte de sub Ascuţita şi se varsă în Bistra. – După sl. *ravĭnŭ*, fem. *ravĭna* „planus” (Petrovici, *Daco-slava*, 256) cu transformarea grupului consonantic *vn* (în urma căderii ierului mic) în *mn* (cf. *râvni* > *râmni*, *pivniţă* > *pimniţă* etc., DTB, *Litera R*, 279).

Rápogu de la Racote [~rácoće] (PoiMr) – fâneţe. – După s. reg. *rapog* „loc unde se dau copiii pe gheţuş”. Derivat regresiv din *răpăga* + determ. topon. *Racote* cu prep. comp. *de la*.

Rápogu lu Lúngu (PoiMr) – fâneţe. – După s. *rapog* + determ. antrop. *Lungu* (DNFR, 284) (gen.).

Rápogu lu Sărăzánu (PoiMr) – fâneţe. – După s. *rapog* + determ. antrop. *Sărăzanu* < top. *Sărăzani* < magh. *száraz* „(valea) seacă”, sau „(locul) sec” (Creţan, Frăţilă, *Dicţionar*, 369). (gen.).

Rápogu Măgúrii (PoiMr) – cale de acces spre Măgura. – După s. *rapog* + determ. topon. *Măgura* (gen.).

Rátota (Bcv) – păşune alpină în masivul Ţarcu Godeanu. – După un hipocoristic format cu suf. *-ot(ă)* de la o temă *Rat-*, cf. bg. *Ratka*, n. fam. *Ratiev* (Ilčev, *Rečnik*, 421); srb. *Rata*, *Rate*, hipocoristic de la *Ratibor*, *Ratislav*, *Ratimir* (GRKOVIĆ, 171, *apud* DTB, *Litera R*, 282).

Răchíta (Bor) – pădure de foioase. – După s. *răchită* „nume dat mai multor specii de salcie cu frunze înguste şi lunguiete, cu ramuri subţiri şi elastice, folosite ca material de împletit (*Salix*)”*(*< bg., scr. *rakita)* (DEX).

Răchíţ (Dlc) – grădini, teren arabil mlăştinos. – După s. *răchită* (pl.).

Răchiţ (TRu) – fâneţe. V. *supra.*

BDD-A6452 © 2010 Editura Universităţii de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.143 (2026-11-18 22:06:41 UTC)

Răchițeaua [răkiţáu̯a] (Var) – pârâu. – După s. *răchită* + suf. dim. *-eauă* (art.).

Rădăcina [rădăšína] (Bor) – pădure de foioase şi conifere. – După s. *rădăcină* (art.) „parte a unei plante superioare prin care aceasta se fixează de sol şi îşi absoarbe substanţele hrănitoare; (pop.) parte a plantei aflată în pământ, indiferent de structura şi funcţiile pe care le are” (DEX).

Rădăcini [rădăšín] (VB) – stăvilar pe Bistra. – După s. *rădăcină* (pl.)

Rămnúța (Glb) – deal împădurit. – După top. *Ramna* + suf. *-uța*.

Răuásа (VB) – teren arabil şi fânețe. – După adj. *răuos, -oasă* „cu rouă” < *rouă* „rouă” < lat. *ros, roris* (DTB, *Litera R*, 289). Toponimul ar putea fi raportat şi la adj. *rău* prin substantivizare, cu referire la natura terenului.

Răpog între Deáluri (Măr) – coamă de deal. – După s. *rapăg* „ghetuş” (DAR) + determ. subst. *deal* (pl.) cu prep. *între*.

Răpogu lu Móga (Măr) – coamă de deal. – După s. *răpog* + determ. topon. *Moga* (gen.).

Răscrucea lu Neámțu [răscrúśa~] (Zăv) – răscruce de drumuri. – După s. *răscruce* „loc unde se încrucişează sau de unde se separă două sau mai multe drumuri; răspântie” (DEX) + determ. antrop. *Neamțu* (gen.).

Răstoácă (Măg) – locul unde se făceau *topile* pentru cânepă. – După s. *răstoacă* „loc, gârlă unde o apă este puțin adâncă. Braț al unui râu abătut din matca lui şi secat pentru a putea prinde peşte” (< sl. *******rastokŭ)* (DEX), „loc unde apa este puțin adâncă, gârlă puțin adâncă, formată prin abaterea apei cu scopul de a prinde peşti în albia secată” (Frățilă, STD, 148).

Râpa lu Lizári (Var) – pădure de salcâmi. – După s. *râpă* + determ. n. grup *lizari* (probabil < antrop. *Lizar* < antrop. *Liz(u)* (DOR, 211) + suf. *-ar*).

Râpa Róşie (Bor) – teren arabil şi fânețe. – După s. *râpă* + determ. adj. *roşie*.

Râpa Róşie (Zer) – luncă pe malul Sebeşului. V. *supra.*

Râpanu [răpánu] (M) – plai pe unde se scoteau lemnele din pădure către sat. – După s. *râpă* + suf. augum. *-an*.

Râpă (Iaz) – teren abrupt. – După s. *râpă.*

Râpele (Băț) – teren accidentat. – După s. *râpă* (pl. art.).

Râpi (Măr) – pădure de stejari. – După s. *râpă* (pl.).

Râpile Boțărénilor (M) – teren accidentat. – După s. *râpă* + determ. n. grup *boțăreni* < *băuțăreni* „originari din localitatea Băuțar” (gen.).

Râpile lu Gărău (Bor) – păşune împădurită. – După s. *râpă* + determ. antrop. *Gărău* (gen.).

BDD-A6452 © 2010 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.143 (2026-11-18 22:06:41 UTC)

Rât (Obr) – luncă. – După s. *rât* „loc mocirlos” (v. Ioniță, *Glosar*, 34) „șes de-a lungul unei ape curgătoare, pe care creşte iarbă pentru cosit sau pentru păşunat” (DEX).

Râtu lu Ilínca (Iaz) – teren arabil. – După s. *rât* + determ. antrop. *Ilinca* (cf. bg. *Ilinka*) (DNFR, 256).

Râtu lu Tocálă (Iaz) – loc împădurit. – După s. *rât* + determ. antrop. *Tocală* (< s. reg. *tocálă* „vorbărie, trăncăneală. 2. om flecar” (DAR), cf. şi Pătruţ, SOR, 56-58 pentru suf. *-al-* în antroponimie).

Râtu Própii (Iaz) – teren arabil. – După s. *rât* + determ. subst. *popă* (gen.).

Râturile (Ciut) – fânețe. – După s. *rât* (pl. art.).

Râu Mare (Bor) – pârâu, izvorăşte de sub Cuntu şi se varsă în Sebeş. – După s. *râu* „apă curgătoare (permanentă) formată din unirea mai multor pâraie şi care se varsă într-un fluviu, în alt râu, într-un lac etc.” (DEX) + determ. adj. *mare*.

Râu Alb (Car) – stradă. – După s. *râu* + determ. adj. *alb*.

Remecior [remeśór] (Bcv) – deal şi pârâu, afluent al Remetei care se varsă în Bistra. – După top. *Remetea* + suf. *-ior*, prin apropiere de s. *deal* sau *pârâu* (DTB, *Litera R,* 296).

Remetea [remećа] (Bcv) – pârâu ce se varsă în Bistra. – Cf. magh. *remete* „pustnic, sihastru, călugăr” (Iordan, *Top. rom*. 245, Goicu Simona, *Termeni creştini*, 175-176 *apud* DTB, *Litera R*, 296).

Remetea Máre (Bcv) – afluent al Bistrei. – După top. *Remetea* + determ. adj. *mare* (gen.).

Remetea Mícă (Bcv) – afluent al Bistrei. – După top. *Remetea* + determ. adj. *mică* (gen.).

Róbu (Zăv) – pădure şi pârâu, izvorăşte din Măgura şi se varsă în Bistra. – După antrop. *Robu* (DNFR, 395, cf. şi Pătruţ, *Nume*, 99), cf. şi Ilčev, *Rečnik*, 426 care înregistrează n. fam. *Ròbov, Ròbovski, Ròbev,* n. b. *Robče*, n. fam. *Ròbčev*, n. b. *Robuš* pe lângă n. b. *Rob, Robe, Roba, Robul*.

Robu (Cir) – pârâu şi teren arabil. V. *supra.*

Radobáşa (Car) – loc în Caransebeş. – După antrop. comp. *Radobaşa*. (< antrop. *Rado* (cf. DNFR, 385) + *başa*, formație probabil slavă.

Rodoreasa [rodorı̯ásа] (Băț) – parte de sat şi pârâu în masivul Godeanu Retezat, izvorăşte din Văraticu. – Probabil un antrop. fem. *Rodoreasa* < antrop. **Rodor* + suf. *-easa*.

Rogoáza (Bcv) – teren mlăştinos. – După s. *rogoz,* pl. *rogoază* „gen de plante erbacee cu tulpina în trei muchii, cu frunzele lungi şi cu flori monoice grupate în spice (*Carex*); plantă din acest gen”, „numele mai multor plante erbacee care cresc prin mlaştini, fânețe umede” (DTB, *Litera R*, 311), după care s-a refăcut un sg. *rogoaza* (< sl. *rogozŭ)* (DEX).

BDD-A6452 © 2010 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.143 (2026-11-18 22:06:41 UTC)

Rogoaza [rogu̯áza] (Glb) – teren mlăştinos. V. *supra.*

Róşia (PoiMr) – fânețe şi pârâu, izvorăşte din Zănoaga şi se varsă în Bistra. – După adj. fem. *roşie* substantivizat (prin eliminarea lui *apă* sau *vale*) (v. DTB, *Litera R*, 315).

Róvina (Iaz) – izlaz, teren lutos drept. – După s. *rovină* „groapă, adâncitură, surpătură de teren, râpă (mocirloasă). 2. Loc mlăştinos; mlaştină, mocirlă” (< bg. *rovina*) (DEX).

Róvina de la Cocini [~đe la coşiń] (Zăv) – fânețe. – După s. *rovină* + determ. topon. *Cocinu* (pl.).

Róvina Iázului (Car) – loc mlăştinos înspre localitatea Iaz. – După s. *rovină* + determ. topon. *Iaz* (gen.).

Róvină (Obr) – cale de acces spre Olan. – După s. *rovină.*

Róvină (VB) – pârâu şi păşune. V. *supra.*

Róvini (Car) – loc mlăştinos. – După s. *rovină* (pl.).

Róvinile (Var) – teren neproductiv. – După s. *rovină* (pl. art.).

Rúcănu lu Răbícă (Bcv) – teren în pantă. – După s. reg. *rucăn* „văgăună, râpă pe unde se corhănesc lemnele” (< germ. *Rüken* „coamă, spinare, şa, creastă (de munte)) (DTB, *Litera, R*, 318) + determ. antrop. *Răbică* (gen.) < *Rab* (< magh. *rab* „sclav” (DNFR, 385) + suf. *-ică*).

Rúcănu Nistoreştiu [~nistoréşću] (Bcv) – groapă. – După s. *rucăn* (v. *supra*) + determ. antrop. *Nistoreştiu* (< *Nistor* + suf. *-eşti*), un pl. considerat ca o formă de sg. (DTB, *Litera R*, 318).

Rúcănu Păvălóńu (Bcv) – teren pe care s-au corhănit lemne. – După s. *rucăn* (v. *supra*) + apoz. *Păvăloniu* (< *Pavel* + suf. *-oń*), un pl. considerat ca o formă de sg. (DTB, *Litera R*, 318).

Rugetu [ruźétu] (Glb) – platou cu izlaz. – După s. *ruget* „loc pe care creşte mult rug” < *rug* „mărăcine”, „nume dat mai multor arbuşti spinoşi din familia rozaceelor” + suf. col. *-et*.

Rúgu (Cir) – pârâu, izvorăşte de sub Poiana Bradului şi se varsă în Bistra. – După s. *rug* „mărăcine”.

Rugu (OR) – vale pentru păşunat. V. *supra.*

Rugu Mare (Glb) – pârâu. – După top. *Rugu* + determ. adj. *mare*.

Rugu Mic (Glb) – pârâu. – După top. *Rugu* + determ. adj. *mic*.

Ruiéni (TRu) – parte de sat. – După n. grup *ruieni* (< antrop. *Ruiu* + suf. *-eni*).

Rúncu (Bor) – grădinile sătenilor. – După s. *runc* „loc despădurit folosit ca păşune sau pentru a fi cultivat; curătură” (< lat. *runcus*) (DEX).

Runcu (Glb) – pădure de foioase şi conifere şi pârâu care izvorăşte din Vecsăle şi se varsă în Valea Satului. V. *supra.*

Runcu (PoiMr) – fânețe. – După s. *runc.* V. *supra.*

Runcurél (Mal) – pădure arsă. – După s. *runcurel* < s. *runc* (pl. *runcuri*) + suf. dim. *-el*.

BDD-A6452 © 2010 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.143 (2026-11-18 22:06:41 UTC)

Runcuréle (Măg) – izlaz comunal. – După s. *runcurel* (pl.) < *runc* + suf. -*el* (pl.).

Runcurélu (Măg) – pârâu ce izvorăşte din Socet şi se varsă în Bistra Mărului. – V. *supra*.

Runcurélu Mic (Măr) – păşune alpină. – După top. *Runcurel* + determ. adj. *mic*.

Rúsca (RusM) – munte şi pârâu cu o lungime de 21 km/166 km², izvorăşte de sub Vârful Padeş la o altitudine de 970 m, traversează localitatea şi se varsă în Bistra lângă satul Voislova. Cursul superior al Ruscăi, în amonte de centrul minier Ruschiţa, este cunoscut sub numele de *Padeş* (cf. Mărgineanu, *Ruskberg*, 19). – După s. *ruscă* „deal, râpă cu pământ roşu, drum peste deal sau prin râpă" (DLR); „despicătură, curmătură, şa" (Ştefănescu, *Ruscă*, 521-523), cf. şi DTB, *Litera R*, 324.

Ruschíţa (RusM) – vale cu pârâu. – După top. *Rusca* + suf. dim. -*iţa*.

S

Sabắu (Glb) – izlaz comunal. – După antrop. *Sabău*.

Sáşa (Var) – pădure de foioase. – După s. *şes*, fem. *şasă* prin raportare la pădure.

Sat Bătrân (Zg) – fosta aşezare a satului, actualmente grădinile sătenilor. – După s. *sat* + determ. adj. *bătrân.*

Sát Bătrắn Mic (Iaz) – fosta vatră a satului. – După top. *Satu Bătrân* + determ. adj. *mic*.

Satu Bătrân (Obr) – păşune şi fâneţe pe malul drept al văii Bistrei. Aici se află urmele medievale ale unei necropole şi ale unui lăcaş de cult datând din secolele XIV-XV d.Chr, tot aici a fost localizat şi satul medieval *Bizere* (Luca, *Descoperiri,* 183).

Satu Bătrân (TRu) – teren arabil, loc pe care se presupune că a fost vatra veche a satului. V. *supra.*

Sălăşu Mic (Glb) – pârâu, izvorăşte din Vecsăle şi se varsă în Valea Satului. – După s. *sălaş* „adăpost unde cineva capătă temporar găzduire; construcţie rudimentară făcută în câmp şi folosită ca adăpost temporar pentru oameni şi animale; locuinţă, casă. Staul, grajd. Culcuş; aşezare omenească. Locuitorii acestei aşezări; mică aşezare de ţigani (nomazi); grup de familii de ţigani (nomazi) sub conducerea unui vătaf" (< magh. *szállás* „adăpost") (DEX) + determ. adj. *mic*.

Sắlişte (VB) – teren arabil. – După s. *sălişte*, variantă regională a lui *silişte* „denumire dată în Evul Mediu, în ţările române, locului pe care fusese sau pe care era aşezat un sat; vatra satului. (Reg.) Loc de casă. (Pop.) Loc necultivat, bun pentru cultura cerealelor, sau loc plantat cu pomi (în apropierea sau în vatra satului). (Reg.) Păşune" (< sl. *selište*) (DEX).

BDD-A6452 © 2010 Editura Universităţii de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.143 (2026-11-18 22:06:41 UTC)

Sắlişte (Zg) – terenuri arabile pe malul drept al Zlăgniței. V. *supra.*

Sắlişte (Vos) – teren arabil. – După s. *sắlişte* (art.).

Sắlişte a din Deal (Zăv) – deal. – După s. *sălişte* + determ. subst. *deal* cu prep. *din*.

Sắlişti (Zer) – teren arabil. – După s. *sălişte* (pl.).

Sắlişte ile (Ciut) – teren arabil. – După s. *sălişte* (pl. art.).

Săráca (Glb) – stână în Buza Nedeii. – După adj. *sărac,* fem. *săracă* prin substantivizare.

Sângeru [sînźeru] (TRu) – deal. – După s. *sânger* „arbust cu ramuri drepte, roşii toamna şi iarna, cu frunzele de obicei ovale, vara verzi şi toamna roşii, cu flori albe şi fructe drupe negre (*Cornus sanguinea*)” (DEX).

Sắrbu Mare (TRu) – pârâu. – După top. *Sârbu* (cf. top. *Apa Sârbului*) + determ. adj. *mare.*

Sârbu Mic (TRu) – pârâu. – După top. *Sârbu* + determ. adj. *mic.*

Scămníş (TRu) – poiană. – După s. *scămniş* „loc relativ plan, pe o coastă sau la poalele unei coaste; terasă” (Homorodean, *Vechea vatră*, 162-163).

Scắrile (Bor) – pădure de foioase şi conifere. – După s. *scară* (pl.).

Scărişoára (Cir) – deal şi munte. – După s. dim. *scărişoară,* cu valoare entopică.

Scărişoara (Mal) – cărare accidentată spre Muntele Mic. V. *supra.*

Scărişoara (VB) – munte. V. *supra.*

Scărişoara (Zăv) – gol alpin. V. *supra.*

Scoába (M) – vale cu pârâu, afluent al Nermeşului. – După s. *scoabă* „viroagă, vale strâmtă, adâncitură pe coasta unui deal sau munte, jgheab natural” (DLR) (< bg., scr. *skoba*) (DEX).

Scoárța (TRu) – pârâu, izvorăşte din Valea Şcoarța şi se varsă în Sebeş. – După s. *scoarță* (art.) „înveliş extern (gros şi tare) al trunchiului şi al crengilor unui copac sau al unei plante lemnoase; coajă” (DEX).

Scoarța (Mal) – pădure de foioase. – După s. *scoarță* „strat exterior care acoperă tulpinile şi ramurile plantelor lemnoase; coajă; înv. fiecare dintre cele două părți laterale ale căruței făcute din scânduri şi folosite în loc de loitre” (< lat. *scortea*) (DEX). Toponimul aminteşte de defrişările prin înlăturarea cojii scoarței copacilor (v. şi Ioniță, *Nume*, 130-131).

Scoarța Mare (Glb) – pârâu ce izvorăşte din Valea Scoarța şi se varsă în Bistra. – După top. *Scoarța* (cf. top. *Valea Scoarța*) + determ. adj. *mare*.

Scoarța Mică (Glb) – fostă exploatare minieră şi pârâu, izvorăşte din Valea Scoarța şi se varsă în Bistra. – După top. *Scoarța* + determ. adj. *mică*.

BDD-A6452 © 2010 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.143 (2026-11-18 22:06:41 UTC)

Scofánele (Bor) – păşune împădurită. – Probabil de la s. *cofană* (pl.) cu *s* protetic (< *cofă* < bg. *kofa* „vadră, găleată” + suf. *-ană*). Apelativul nu este înregistrat de dicționare, îl întâlnim la Loşonți, *Toponime*, 125 care îi dă următoarele sinonime *corobană*, *gropană* sau un antrop. *Scofanu* (< s. reg. *scofar* „crescător de purcele (scroafe)” (DAR), cf. şi *Scoflea* (DNFR, 409).

Scofánu Mare (Bor) – păşune împădurită. – După top. *Scofanu* + determ. adj. *mare*.

Scofanu Mic (Bor) – păşune împădurită. – După top. *Scofanu* + determ. adj. *mic*.

Scoríla (PoiMr) – drum forestier şi pârâu ce izvorăşte din Muntele Mic şi se varsă în Bistra. – După antrop. *Scorilă* (cf. slv. *skorŭ* „iute, repede” + suf. *-ilă* specific antroponimic (Ioniță, *Glosar*, 51). Cf. şi *scórotă* „grohotiş”, curent în Țara Hațegului, dar neatestat în dicționare (vezi discuția referitoare la acest apelativ la Loşonți, *Toponime*, 17).

Sébeş (Zer) – râu. – După magh. *sebes* „iute, repede, grăbit” (pentru originea acestui nume, v. Iordan, *Top. rom*, 123; Ilie Minescu, *Contribution sur l'origine du toponyme Caransebeş*, în AUT, XXXVI-XXXVII, 1998-1999, p. 185-190).

Sebeşél (Bor) – izvor ce izvorăşte din Muntele Mic, de la locul numit *Căbăni* şi se varsă în Sebeş, având o lungime de 9 km/16 km². – După top. *Sebeş* + suf. dim. *-el*.

Seciu [sắśu] (Bor) – pădure de răşinoase. – După s. *seci* (art.) „loc într-o pădure defrişat şi folosit ca păşune sau ogor; curătură; laz; runc” (DLR, cf. şi Creţan, Frăţilă, *Dicţionar*, 140).

Semenicu [sămenícu] (Cir) – deal. – După antrop. *Semenic* (< s. bot. *semenic* „*Antennaria dioica*”, „*Filago arvensis*”, „*F. minima*”, „*Helichrysum arenarium*”) (*Dicţ. etnobotanic*, 286).

Slatina [sláćina] (M) – pârâu ce izvorăşte de sub golul de munte Tâlve şi se varsă în Bistra. – După s. *slatină* „sărătură umedă cu smârcuri de apă” (Iordan, *Top. rom*. 126) „izvor de apă (minerală) sărată; saramură. Teren mlăştinos şi sărat” (< sl. *slatina)* (DEX).

Slátina (Măr) – deal. V. *supra.*

Slátina (TRu) – pârâu ce izvorăşte din Pârâu Pietrii şi se varsă în Sebeş. V. *supra.*

Slátina (VB) – teren arabil. V. *supra.*

Slătiníca (Zăv) – pârâu ce izvorăşte din Măgura şi se varsă în Bistra. – După top. *Slatina* + suf. dim. *-ica*.

Slătinioára (Băţ) – pârâu. – După top. *Slatina* + suf. dim. *-ioara*.

Slătinioára (Bor) – izvor ce izvorăşte din Pogări şi se varsă în Râu Mare. V. *supra.*

BDD-A6452 © 2010 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.143 (2026-11-18 22:06:41 UTC)

Smízi (Mal) – pădure de aluni. – După s. *smidă*, cu pl. *smizi* pentru *smide* „desiș format din arbori tineri sau din tufe de spini, de zmeură” (DEX).

Socétu (Măg) – deal împădurit. – După s. *socet* „loc acoperit cu soci” (DEX) (< s. *soc* + suf. col. *-et*).

Solomónu (M) – poiană alpină pe Valea Mânzului. – După antrop. *Solomon* (DOR, 150).

Spláiul Potócului (Car) – stradă. – După s. *splai* „mal (înalt) al unei ape (betonat sau pietruit). 2) Stradă special amenajată de-a lungul unui astfel de mal; chei” (DEX) + determ. topon. *Potoc* (gen.).

Spláiul Sébeşului (Car) – stradă. – După s. *splai* + determ. topon. *Sebeş* (gen.).

Stărpăreáța Mustắții (Bor) – gol alpin. – După s. *stărpăreață* „locul unde stau sau pasc stărpele” < *sterp*, *stearpă* „(pop.: despre animale şi plante) Steril” (DEX) + suf. *-ăreață* (< lat. *-aricia*) (cf. Frățilă, *Etimologii*, 66; Domnița Tomescu, *Derivarea românească în context romanic. Continuitatea sufixului latin* ***-aria***, în *Studia in honorem magistri Vasile Frățilă*, Timişoara, Ed. Universității de Vest, 2005, p. 503-513) + determ. antrop. *Mustățea,* cf. şi Densusianu, Ț.H., 84 care înregistrează numele de câine *Must'eța* (gen.).

Stắlpu de Fiér (VB) – izlaz comunal. – După s. *stâlp* + determ. subst. *fier* cu prep. *de*.

Stắna Bătrắnă (Bor) – câmpie alpină. – După s. *stână* „aşezare păstorească de vară, la munte sau în afara satului (cuprinzând locul şi amenajările necesare), unde se adăpostesc oile şi ciobanii şi unde se prepară produsele din laptele oilor” (DEX) + determ. adj. *bătrână* „cea veche”.

Stắna Bătrắnă (Var) – teren arabil. V. *supra.*

Stắna Ciuții [~śúțî] (Măr) – fânețe. – După s. *stână* + determ. topon. *Ciuta* (gen.).

Stắna de la Bourél (Zer) – stână. – După s. *stână* + determ. topon. *Borurelu* cu prep. comp. *de la.*

Stắna de la Crac la Comándă (Bor) – stână. – După s. *stână* + determ. topon., cf. top. *Crac* şi top. *La Comandă* cu prep. comp. *de la*.

Stắna de la Şésu Jigórii (Bor) – stână. – După s. *stână* „aşezare păstorească de vară, la munte sau în afara satului (cuprinzând locul şi amenajările necesare), unde se adăpostesc oile şi ciobanii şi unde se prepară produsele din laptele oilor” (DEX) + determ. topon. *Şesu Jigorii* cu prep. comp. *de la.*

Stắna de la Válea Sátului (Var) – deal pietros. – După s. *stână* + determ. topon. *Valea Satului* cu prep. comp. *de la.*

BDD-A6452 © 2010 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.143 (2026-11-18 22:06:41 UTC)

Stấna Drăghiciónilor (Măg) – stână. – După s. *stână* + nume de grup *drăghicioni* (< antrop. *Drăghici*) (DNFR, 181).

Stấna Gúgii (Bor) – câmpie alpină. – După s. *stână* + determ. antrop. *Guga* (gen.).

Stâna lu Bogáț (PoiMr) – stână. – După s. *stână* + determ. n. grup *bogați* (< adj. *bogat*) (gen.).

Stâna lu Bulciu [búlśu] (Zăv) – stână. – După s. *stână* + determ. antrop. *Bulciu* (DNFR, 86).

Stâna lu Cécea (Măg) – stână. – După s. *stână* + determ. antrop. *Cecea* (< s. *ćeće* < *tete* „nene” + suf. top. *-a*) (gen.).

Stâna lu Ciopor [~śopór] (PoiMr) – stână. – După s. *stână* + determ. subst. *ciopor* (< s. *ciopor* „turmă mai mică de animale”).

Stâna lu Ciúcu (VB) – stână. – După s. *stână* + determ. antrop. *Ciucu* (cf. şi DNFR, 129-130).

Stâna lu Crâjméni (PoiMr) – stână. – După s. *stână* + n. grup *crâjmeni* „cei din localitatea Măgura, fostă Crâjma”.

Stấna lu Din Duşa [~đin dúśa] (Zer) – stână. – După s. *stână* + determ. antrop. *Dinu,* hipocoristic de la *Constantin* (DNFR, 173) şi *Duşa* (hipoc. de la *Dumitru*) (cf. şi *Duşa*, DNFR, 187) (gen.).

Stấna lu Ion Zălu (Zăv) – stână. – După s. *stână* + determ. antrop. *Ion Zălu* (cf. şi *Zelea,* DNFR, 497) (gen.).

Stấna lu Iovéşti (Măr) – păşune alpină. – După s. *stână* + determ. n. grup *ioveşti* (< antrop. *Iov*, *Iova* nume biblic (DNFR, 260) + suf. *-eşti*), cf. şi n. fam. *Iovesc* (Densusianu, Ț.H., 77) (gen.).

Stấna lu Isăcóńi (PoiMr) – stână. – După s. *stână* + determ. antrop. *Isăcońi* (< antrop. *Isac*, nume biblic (DNFR, 261) + suf. *-oń*) (gen.).

Stấna lu Lúnga (PoiMr) – stână. – După s. *stână* + determ. antrop. *Lunga* (< adj. *lung* (fem.)) (gen.).

Stâna lu Máier (Zăv) – stână. – După s. *stână* + determ. antrop. *Maier*, cf. top. *La Maier* (gen.).

Stâna lu Márcu (Zer) – stână. – După s. *stână* + determ. antrop. *Marcu*, cf. top. *Obrațu lu Marcu* (gen.).

Stâna lu Menúc (Măg) – stână. – După s. *stână* + determ. antrop. *Menuc* (poreclă) (gen.).

Stâna lu Pârnăvél (VB) – stână. – După s. *stână* + determ. antrop. *Pârnăvel* (gen.), cf. top. *Puntea lu Pârnăvel.*

Stâna lu Pável Slúga (VB) – stână. – După s. *stână* + determ. antrop. *Pavel Sluga* (prenume + poreclă) (gen.).

Stâna lu Pému (Iaz) – stână. – După s. *stână* + determ. antrop. *Pemu* (< *pem,* nume etnic (denumire dată locuitorilor de origine cehă), cf. Ioniță, *Glosar*, 43).

BDD-A6452 © 2010 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.143 (2026-11-18 22:06:41 UTC)

Stâna lu Rácu (Zer) – stână. – După s. *stână* + determ. antrop. *Racu*, hipocoristic de la *Radomir, Radoslav* etc. (cf. şi DNFR, 385).

Stâna lu Sârbóni (Iaz) – stână. – După s. *stână* + determ. antrop. *Sârbońi*, cf. top. *Izvoru Sârboni.*

Stâna lu Sărăzáni (PoiMr) – stână, păşune alpină. – După s. *stână* + n. grup *sărăzani* < antrop. *Sărazanu*, v. *supra Răpogu lu Sărăzani.*

Stâna lu Trífu (Zer) – stână. – După s. *stână* + determ. antrop. *Trifu*, cf. top. *Poiana lu Trifu*.

Stâna lu Tuldắu (Iaz) – stână. – După s. *stână* + determ. antrop. *Tuldău,* poreclă (*Toldău*, cu *o* neacc. > *u*) < s. *toldău* „cui gros de fier sau de lemn cu care se unesc între ele diferite obiecte, îndeosebi părți ale carului sau ale plugului; bucată de lemn de mărimi diferite folosită ca adaos în construcții; drug de fier” (< magh. *toldó*) (DLR) (gen.).

Stâna lu Voislovéni (PoiMr) – stână. – După s. *stână* + n. grup *voisloveni* „cei din localitatea Voislova” (gen.).

Stâna lu Zăvoián (PoiMr) – După s. *stână* + antrop. *Zăvoian* (< top. *Zăvoi* + suf. *-(e)an*) (gen.).

Stâna Mălắnilor (Mal) – păşune alpină. – După s. *stână* + n. grup *mălăni* „cei din localitatea Mal” (gen.).

Stâna Mărắnilor (VB) – stână. – După s. *stână* + n. grup *mărăni* „cei din localitatea Măru” (gen.).

Stâna Obârşia Mắnzului (M) – stână situată la obârşia Mânzului. – După s. *stână* + determ. topon. *Obârşia Mânzului*.

Stắrna (M) – afluent al Bistrei. Cf. srb. *stârn*, gen. *str̀ni*, slav comun şi panslav, fără paralele în limbile baltice şi derivatul *strnica* „cereale” (Skok III, 347) .

Stắrna Băuțárului (Băț) – fostă păşune, actualmente împădurită. – După top. *Stârna* + determ. topon. *Băuțar* (gen.). Cf. şi Densusianu, Ț.H., 66.

Stắrna Mărgăneascắ [~margắńeáscă] (Băț) – pârâu în masivul Poiana Ruscă ce izvorăşte din Ibanu şi se varsă în Bistra. – După top. *Stârna* + determ. adj. *mărgăneascắ* (< top. *Marga* + suf. adj. *-eascắ*).

Stârnişoara [stîrńişoára] (Băț) – pârâu în masivul Poiana Ruscă ce izvorăşte din Moghilă şi se varsă în Stârna. – După top. *Stârna* + suf. *-işoara*.

Stârnişoara (VMg) – pârâu. V. *supra.*

Stoiánu (Bor) – pădure de foioase. – După antrop. *Stoian* (cf. bg. rus. *Stojan*) (DNFR, 426).

1 Mai (Car) – stradă. – După *1 Mai*, sărbătoarea muncii în majoritatea țărilor lumii.

30 Decémbrie (act. ***22 Decembrie 1989***) (OR) – stradă. – După evenimentele din 30 decembrie 1947, când Regele Mihai abdică şi renunță

BDD-A6452 © 2010 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.143 (2026-11-18 22:06:41 UTC)

la conducerea statului, cf. şi evenimentele din 30 decembrie 1922, dată la care se formează Uniunea Sovietică. Numele actual al străzii face trimitere spre evenimentele din decembrie 1989 când dictatura comunistă s-a prăbuşit.

30 Decémbrie (act. ***Mihai Viteazul***) (Car) – stradă. Numele actual al străzii face trimitere spre una dintre cele mai marcante personalități ale istoriei româneşti, Mihai Viteazul.

Stráda Aeropórtului (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *aeroport* (gen.).

Strada Rácoviței (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. topon., cf. top. *La Racoviță* (gen.).

Strada Sálciei (act. ***Piața 700***) (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *salcie* (gen.) „numele mai multor specii de arbori şi de arbuşti cu ramuri lungi, subțiri şi mlădioase, cu frunze lanceolate şi cu flori galbene-verzui dispuse în mâțişori, care cresc la marginea apelor *(Salix);* arbore aparținând uneia dintre aceste specii" *(< salix, -icis*) (DEX) (gen.).

Strada Teiúşului (Car) – cartier al oraşului. – După s. *stradă* + determ. topon. *Teiuş* (gen.).

Strada Tribunálului (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *tribunal* (gen.).

Strada Zagánului (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *zăgan* „vultur de talie mare, cu pene negre, în formă de barbă sub cioc; vultur-bărbos" (< tc. *zagan)* (DEX), cf. şi numele de câine *Zăgan* înregistrat de Densusianu, Ț.H., 84.

Strada 1 Decémbrie 1918 (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. *1 Decembrie 1918,* data proclamării Marii Uniri Naționale.

Strada 1 Decembrie 1918 (Car) – stradă. V. *supra.*

Strada 1 Mai (OR) – stradă. V. *supra 1 Mai.*

Strada 13 Septémbrie (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. *13 Septembrie,* cu referire la luptele eroice din Dealul Spirii din 13 septembrie 1848, ziua de 13 septembrie devenind ziua națională a pompierilor.

Strada 16 Fébruarie (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. *16 Februarie,* probabil după data de *16 februarie 1968* când România renunță la organizarea administrativă tipic sovietică în regiuni şi raioane şi reînființează unitatea administrativ-teritorială tradițională: județul; au fost organizate 39 de județe şi municipiul Bucureşti.

Strada 19 Noiémbrie (act. ***Târgului***) (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. *19 Noiembrie* probabil în memoria zilei de 19 noiembrie 1861, dată la care se încheie Conferința națională a fruntaşilor politici români din Banat, ținută la Timişoara, ocazie cu care se adoptă o moțiune prin care se cere autonomia Banatului față de Ungaria.

BDD-A6452 © 2010 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.143 (2026-11-18 22:06:41 UTC)

Strada 23 Augúst (act. ***Revoluției***) (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. topon. *23 August,* fostul nume al localității Zăvoi.

Strada 28 Mártie (act. ***Episcop Nicolae Popeea***) (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. *28 Martie*, dată cu însemnătate istorică dacă ținem cont că, în 28 martie 1791, *Supplex Libellus Valachorum*, cel dintâi program politic al românilor din Transilvania, este trimis Curții din Viena şi tot în 28 martie 1974 Marea Adunare Națională instituie funcția de preşedinte al Republicii Socialiste România, în care este ales Nicolae Ceauşescu. Numele actual al străzii face trimitere la episcopul Caransebeşului, Nicolae Popeea.

Strada 6 Martie (act. ***Dr. Ion Sârbu***) (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. *6 Martie,* dată cu însemnătate istorică dacă ținem cont că la 6 martie 1945 se instaurează guvernul dr. Petru Groza. Numele actual al străzii aminteşte de scriitorul Ion Desideriu Sârbu, romancier, eseist, filozof şi profesor de filozofie.

Strada 7 Noiémbrie (act. ***Rugului***) (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. *7 Noiembrie* 1917, când s-a încheiat Revoluția bolşevică din Rusia, care a dus la curmarea monarhiei din această țară.

Strada 8 Mártie (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. *8 Martie* (dată istorică începând cu 8 martie 1911, când *Ziua internațională a femeii* este celebrată pentru prima dată).

Strada A. I. Cuza (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. antrop. *A. I. Cuza* (personalitate marcantă a istoriei noastre, fondatorul României moderne, domnitorul care a înfăptuit Unirea Principatelor şi primul domn al României).

Strada A.I. Cuza (OR) – stradă. V. *supra.*

Strada Aleea Rapsodíei (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. *Aleea Rapsodiei*.

Strada Alexandru Odobescu (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. antrop. *Alexandru Odobescu* (personalitate marcantă a istoriei noastre, scriitor, arheolog, şi om politic român).

Strada Ana Ipătescu (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. antrop. *Ana Ipătescu*, eroină a Revoluției de la 1848.

Strada Áninilor (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *anin* (gen. pl.).

Strada Antoniu Secvens (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. antrop. *Antoniu Secvens* (personalitate marcantă a oraşului Caransebeş, fost profesor de muzică la institutele diecezane; în prezent numele său este amintit prin *Festivalului Coral „Antoniu Sequens”*, care a ajuns la a VIII-a ediție în 2007).

Strada Arínului (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *arin* (gen.).

BDD-A6452 © 2010 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.143 (2026-11-18 22:06:41 UTC)

Strada Aurél Vláicu (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. antrop. *Aurel Vlaicu,* personalitate marcantă a istorie noastre, inginer, inventator şi pionier al aviaţiei române şi mondiale.

Strada Avram Iancu (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. antrop. *Avram Iancu,* personalitate marcantă a istorie noastre, avocat român transilvănean care a jucat un rol important în Revoluţia de 1848 din Transilvania.

Strada Avram Iancu (OR) – stradă. V. *supra.*

Strada Báia (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. topon. *Baia.*

Strada Bístrei (act. ***General Moise Groza***) (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. topon. *Bistra* (gen.). Numele actual al străzii trimite la faptele de vitejie ale generalului Moise Groza, născut în localitatea Obreja 1844, care s-a remarcat prin faptele sale de vitejie din Războiul de Independenţă.

Strada Bistrei (OR) – stradă. V. *supra.*

Strada Brádului (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *brad* sau oicon. *Brad* (gen.).

Strada C. Porumbescu (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. antrop. *Ciprian Porumbescu,* personalitate marcantă a culturii noastre, compozitor şi violonist român.

Strada Cấmpului (Cir) – drum ce duce spre terenurile arabile. – După s. *stradă* + determ. topon. *Câmpu* (gen.).

Strada Câmpului (OR) – stradă. V. *supra.*

Strada Canálului (act. ***Vasile Alecsandri***) (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *canal* „albie artificială sau amenajată care leagă între ele două mări, două fluvii, un râu cu un lac etc. şi care serveşte la navigaţie, la irigări sau la construcţii hidrotehnice. Curs de apă îndiguit şi drenat cu scopul de a-l face navigabil, de a preveni inundaţiile etc. Cale de circulaţie pe apă (ţinând loc de stradă) în oraşele aşezate la mare sau pe fluvii; conductă (construită din beton sau din tuburi îmbinate, din şanţuri sau rigole) destinată să transporte lichide, în diferite scopuri” (< fr. *canal*, lat. *canalis*) (DEX). Numele actual al străzii trimite la scriitorul român Vasile Alecsandri.

Strada Caráşului (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. topon. *Caraş* (gen.).

Strada Cazấrmii (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *cazarmă* „ansamblu de clădiri, construcţii şi instalaţii afectat militarilor” (< rus. *kazarma***)** (DEX) (gen.).

Stráda Cérnei (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. topon. *Cerna*, râu ce desparte Banatul de Oltenia.

BDD-A6452 © 2010 Editura Universităţii de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.143 (2026-11-18 22:06:41 UTC)

Strada Cimitírului (act. ***Scorilo***) (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *cimitir* (gen.). Numele actual al străzii trimite la regele dac Scorilo.

Strada Cimitírului (OR) – stradă. V. *supra.*

Strada Ciprian Porumbescu (OR) – stradă. V. *supra.*

Strada Cireşélu (Cir) – drum. – După s. *stradă* + dterm. topon. *Cireşelu* (gen.).

Strada Ciréşului (OR) – stradă. – După s. *stradă* + dterm. subst. *cireş* (gen.).

Strada Cloşca (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. antrop. *Cloşca,* personalitate marcantă a istorie noastre, lider al Răscoalei de la 1784.

Strada Cloşca (OR) – stradă. V. *supra.*

Strada Constrúctorilor (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *constructor* (pl. gen.).

Strada Crişan (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. antrop. *Crişan,* personalitate marcantă a istorie noastre, lider al Răscoalei de la 1784.

Strada Crişan (OR) – stradă. V. *supra.*

Strada Dacilor (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *dac* (pl. gen.).

Strada Dacilor (OR) – stradă. V. *supra.*

Strada Dâlmei (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. topon. *Dâlma* (gen.).

Strada Decebal (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. antrop. *Decebal,* personalitate marcantă a istorie noastre, rege dac.

Strada Dígului (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *dig* (gen.).

Strada Dispensárului (act. ***Ţarinei***) (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *dispensar* (gen.).

Strada Dobrogeanu Gherea (act. ***Protopop Ioan Tomici***) (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. antrop. *Dobrogeanu Gherea,* personalitate marcantă a culturii noastre, scriitor şi fruntaş socialist român de origine evreiască. Numele actual al străzii trimite la protopopul caransebeşean Ioan Tomici (1804 – 1839).

Strada Dobrogeanu Gherea (act. ***Eftimie Murgu***) (OR) – stradă. Numele actual al străzii trimite la Eftimie Murgu, om politic român, revoluționar pașoptist, născut în localitatea Rudăria (astăzi Eftimie Murgu, Caraş-Severin).

Strada Dr. Petru Groza (act. ***Calea Orşovei***) (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. antrop. *Dr. Petru Groza,* personalitate marcantă a

BDD-A6452 © 2010 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.143 (2026-11-18 22:06:41 UTC)

istoriei noastre, politician român şi prim-ministru în primul guvern comunist al României între 1945 şi 1952.

Strada Dragoş Vodă (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. antrop. *Dragoş Vodă* (personalitate marcantă a istorie noastre, om politic şi militar, întemeietorul primului stat al Moldovei, subordonat Regatului Ungariei).

Strada Dumbrávei (Car) – stradă. – După s. *stradă* + detem. subst. *dumbravă* (gen.).

Strada Ecaterina Teodoroiu (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. antrop. *Ecaterina Teodoroiu* (personalitate marcantă a istorie noastre, supranumită şi „Eroina de la Jiu", a fost un sublocotenent român care a căzut în Bătălia de la Mărăşeşti din timpul Primului Război Mondial).

Strada Efrem Zacan (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. antrop. *Efrem Zacan*, personalitate marcantă a oraşului Caransebeş, colaborator la traducerea *Paliei de la Orăştie*.

Strada Eftimie Murgu (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. antrop. *Eftimie Murgu*.

Strada Eliberării (act. ***Calea Severinului***) (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *eliberare,* cu referire la „eliberarea" de sub fascism (gen.).

Strada Erúgii (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. topon *Ieruga* (gen.).

Strada Extravilán (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *extravilan* „care este situat în afara spațiului construibil al unei localități" (< *extra-* + lat. *villanus)* (DEX).

Strada Flórilor (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *floare* (pl. gen.).

Strada Frásinului (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *frasin* (gen.).

Strada G. Coşbuc (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. antrop. *George Coşbuc* (personalitate marcantă a literaturii noastre, poet român din Transilvania, membru titular al Academiei Române din anul 1916).

Strada Gai (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. *topon*. *Gai*.

Strada Gavril Ivul (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. antrop. *Gavril Ivul*, personalitate marcantă a culturii noastre, teolog si filozof de talie europeană.

Strada Gării (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *gară* (gen.).

Strada Gării (Car) – stradă. V. *supra.*

BDD-A6452 © 2010 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.143 (2026-11-18 22:06:41 UTC)

Strada George Buitu (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. antrop. *George Buitu*.

Strada George Coşbuc (Car) – stradă. V. *supra.*

Strada George Enescu (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. antrop. *George Enescu,* personalitate marcantă a culturii noastre, compozitor, violonist, pedagog, pianist şi dirijor.

Strada Gheorghe Doja (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. antrop. *Gheorghe Doja*, personalitate marcantă a istoriei noastre, nobil secui din Transilvania, care a condus răscoala țărănească din 1514, care-i poartă numele.

Strada Grădinilor [~grăđínilor] (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *grădină* (pl. gen.).

Strada Hațegului [~háțăguluį] (Cir) – drum. – După s. *stradă* + determ. topon. *Hațeg* (gen.).

Strada Hațegului (OR) – stradă. V. *supra.*

Strada Hidegului [~iđéguluį] (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. topon. *Hideg*, afluent al râului Belareca, cf. top. magh. *Hideg* < adj. magh. *hideg* „rece” (DTB, V, 33, v. şi Iordan, *Top. rom*., 12).

Strada Horea (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. antrop. *Horea,* personalitate marcantă a istoriei noastre, lider al răscoalei de la 1784.

Strada Horea (OR) – stradă. V. *supra.*

Strada I. L. Caragiale (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. antrop. *I. L. Caragiale*, personalitate marcantă a culturii noastre, dramaturg, nuvelist, pamfletar, poet, scriitor, director de teatru, comentator politic şi ziarist român.

Strada I. L. Caragiale (OR) – stradă. V. *supra.*

Strada Intrav. Múntele Mic (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. topon. *Muntele Mic*.

Strada Ion Creangă (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. antrop. *Ion Creangă*, unul dintre cei mai mari clasici ai literaturii noastre.

Strada Libertắții (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *libertate* (gen.).

Strada Libertății (OR) – stradă. V. *supra.*

Strada Liliácului (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *liliac* (floare) (gen.).

Strada Lúncii (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. topon. *Lunca* (gen.).

Strada Luță Ioviță (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. antrop. *Luță Ioviță* (renumit interpret instrumentist (taragotist) de muzică populară din Banat).

BDD-A6452 © 2010 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.143 (2026-11-18 22:06:41 UTC)

Strada M. Halici (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. antrop. *M. Halici,* cunoscut şi apreciat cărturar umanist, care a lăsat în urma sa o bibliotecă ce numără peste 500 de exemplare, bibliotecă ce astăzi îi poartă numele în oraşul său natal, autor al renumitului *Anonymus Caransebesiensis*.

Strada M. Kogălniceanu (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. antrop. *M. Kogălniceanu,* personalitate marcantă a culturii noastre, istoric, scriitor, ziarist, om politic, prim-ministru şi, mai târziu, ministru de externe.

Strada M. Sadoveanu (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. antrop. *M. Sadoveanu,* personalitate marcantă a culturii noastre, scriitor, povestitor, nuvelist, romancier, academician şi om politic român.

Strada Măgúrii (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. topon. *Măgura* (gen.).

Strada Mesteacănului (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *mesteacăn* (gen.).

Strada Mihai Eminescu (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. antrop. *Mihai Eminescu*, personalitate marcantă a culturii noastre, poet, prozator şi jurnalist, considerat de critica literară drept cel mai important scriitor romantic din literatura română.

Strada Mihai Eminescu (OR) – stradă. V. *supra.*

Strada Mihail Kogălniceanu (OR) – stradă. V. *supra.*

Strada Mircea cel Bătrân (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. antrop. *Mircea cel Bătrân*, personalitate marcantă a istoriei noastre, voievod al Ţării Româneşti.

Strada Mórii (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *moară* (gen.).

Strada Nerei (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. topon. *Nera*, cf. top. *Nera* (creat de austrieci din rom. *Nergăń,* v. Creţan, Frăţilă*, Dicţionar,* 10, v. şi Ioniţă*, Glosar,* 206).

Strada Nicolae Bălcescu (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. antrop. *Nicolae Bălcescu*, istoric, scriitor şi revoluţionar român.

Strada Nicolae Titulescu (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. antrop. *Nicolae Titulescu,* diplomat şi om politic român, în repetate rânduri ministru, fost preşedinte al Ligii Naţiunilor.

Strada Nóuă (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. adj. *nouă.*

Strada Oţelarilor [~oţălărilor] (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *oţelar* (pl. gen.).

Strada Pádeşului (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. topon. *Padeş* (gen.).

Strada Pájiştei (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. topon. *Pajişte* (gen.).

BDD-A6452 © 2010 Editura Universităţii de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.143 (2026-11-18 22:06:41 UTC)

Strada Parângului (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. topon. *Parâng* (< s. *parâng* „numele a două plante erbacee din familia gramineelor: dughie; mei” (< lat. *panicum*) (DEX).

Strada Partizánilor (act. ***C-tin Popasu***) (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *partizan* (pl. gen.).

Strada Pescárilor (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *pescar* (pl. gen.).

Strada Pínilor (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *pin* (pl. gen.).

Strada Plópului (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *plop* (gen.).

Strada Pogonișului (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. topon. **Pogoniş* (cf. Creţan, Frăţilă, *Dicţionar*, 286).

Strada Poştei (act. ***Căpitan Iancu Temeş***) (Car) – stradă. – După s. *stradă* determ. subst. *poştă* (gen.).

Strada Potócului (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. topon. *Potoc* (gen.).

Strada Progrésului (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *progres* (gen.).

Strada Púnții (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *punte* (gen.).

Strada Repúblicii (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *republică* (gen.).

Strada Retezát (act. ***General Mihail Trapşa***) (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. topon. *Retezat*. Numele actual al străzii trimite la generalul Mihail Trapşa (1838-1896) din Caransebeş, autor de cărţi cu caracter militar, dar şi de poezii şi aforisme; ***Strada Retezátului*** (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. topon. *Retezat* (gen.).

Strada Romanilor (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *roman* (pl. gen.). Aici au fost identificate urmele zidurilor cetății. Săpăturile realizate cu acest prilej au dus la descoperirea unui bordei de secolele VIII-X d. Chr. (Luca, *Descoperiri*, 58).

Strada Róvinei (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. topon. *Rovina* (gen).

Strada Rózelor (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *roză* (pl. gen.).

Strada Salcâmului (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *salcâm* (gen.).

Strada Scântéii (act. ***Ardealului***) (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *scânteie* (gen.). Numele actual al străzii trimite spre regiunea istorică din centrul României, Transilvania sau Ardeal.

BDD-A6452 © 2010 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.143 (2026-11-18 22:06:41 UTC)

Strada Scărişoára (Cir) – drum. – După s. *stradă* + determ. topon. *Scărişoara* (gen.).

Strada Scărişórii (OR) – stradă. V. *supra.*

Strada Sébeşului (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. topon. *Sebeş,* cu referire la râul Sebeş care se varsă în Timiş (gen.).

Strada Semenícului (Car) – stradă. – După s. *stradă* determ. topon. *Semenic* (gen.).

Strada Simion Bărnuțiu (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. antrop. *Simion Bărnuțiu,* istoric, filozof, om politic şi profesor universitar, unul dintre principalii organizatori ai Revoluției de la 1848 din Transilvania.

Strada Spitálului (Car) – stradă ce duce spre spitalul municipal. – După s. *stradă* + determ. subst. *spital* (gen.).

Strada Stejárului (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *stejar* (gen.).

Strada Şcolii (act. ***Constantin Diaconovici Loga***) (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *şcoală* (gen.).

Strada Ştefan cel Mare (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. antrop. *Ştefan cel Mare* (domnul Moldovei între anii 1457 şi 1504) (gen.).

Strada Ştefan Velovan (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. antrop. *Ştefan Velovan* (fost director al Institutului Pedagogic din Caransebeş, considerat cel mai mare pedagog al timpului său, a pus bazele învățământului pedagogic, s-a născut în localitatea Rusca Montană; despre viața şi activitatea sa, v. Mărgineanu, *Ruskberg*, 77-83).

Strada Téilor (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *tei* (pl. gen.).

Strada Téiului (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *tei* (gen.).

Strada Teodor Aman (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. antrop. *Teodor Aman* (pictor şi grafician, pedagog, academician român, întemeietor al primelor şcoli româneşti de arte frumoase atât la Iaşi, cât şi la Bucureşti).

Strada Tinerétului (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. n. grup *tineret* (gen.).

Strada Traian (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. antrop. *Traian* (împărat al Imperiului Roman).

Strada Traian (OR) – stradă. V. *supra.*

Strada Traian Doda (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. antrop. *Traian Doda* (personalitate de seamă a Banatului secolului al XIX-lea, militar de carieră în armata habsburgică – a avansat până la gradul de general de divizie, astăzi numele său este purtat de unul dintre liceele de seamă din Caransebeş).

BDD-A6452 © 2010 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.143 (2026-11-18 22:06:41 UTC)

Strada Traian Vuia (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. antrop. *Traian Vuia* (inventator român, pionier al aviației).

Strada Trandafirilor (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *trandafir* (pl. gen.).

Strada Tudor Vladimirescu (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. antrop. *Tudor Vladimirescu* (rămas în istorie drept conducătorul Revoluției de la 1821).

Strada Țărcului (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. topon. *Țarcu* (gen.).

Strada Țărinei (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *țarină* (gen.).

Strada Unírii (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *unire* (gen.).

Strada Valea Ohắbii (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. topon. *Valea Ohăbii.*

Strada Vasile Alecsandri (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. antrop. *Vasile Alecsandri* (poet, dramaturg, folclorist, om politic, ministru, diplomat, academician român, membru fondator al Academiei Române, creator al teatrului românesc şi a literaturii dramatice în România, personalitate marcantă a Moldovei şi apoi a României de-a lungul întregului secol al XIX-lea).

Strada Viitórului (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *viitor* (gen.).

Strada Zăbránului (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. topon. *Zăbran* (gen.).

Strada Zăvóiului (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. topon. *Zăvoi* (gen.).

Strada Zlágnei (Car) – stradă. – După s. *stradă* + determ. topon. *Zlagna* (gen.).

Strada Zórilor (OR) – stradă. – După s. *stradă* + determ. subst. *zori* (gen.).

Strắmba (Băț) – pârâu. – După adj. *strâmb* prin substantivizare, cu referire la cursul apei.

Strâmba (Mal) – pârâu ce izvorăşte din Strâmba Mare şi se varsă în Bistra. – V. *supra.*

Strâmba Mare (Mal) – pădure de foioase. – După top. *Strâmba* + determ. adj. *mare*.

Strâmba Mică (Mal) – pădure de foioase. – După top. *Strâmba* + determ. adj. *mică*.

Strắmbu (Bor) – pădure de foioase şi conifere. – După adj. masc. *strâmb*, probabil cu referire la râu.

BDD-A6452 © 2010 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.143 (2026-11-18 22:06:41 UTC)

Strấmbu (Var) – pădure de foioase şi pârâu, izvorăşte din Pădurea Strâmbu şi se varsă în Văruțu. V. *supra.*

Strâmbu Mare (Băț) – pârâu ce izvorăşte de la Spărturi şi se varsă în Nermeş. –După top. *Strâmbu* + determ. adj. *mare*.

Strâmbu Mic (Băț) – pârâu ce izvorăşte de la Spărturi şi se varsă în Nermeş. – După top. *Strâmbu* + determ. adj. *mic*.

Strấmtu (Bor) – pădure de foioase şi conifere. – După adj. masc. *strâmt* prin substantivizare.

Strâmtu (Dlc) – drum. V. *supra.*

Stráturi (M) – gol alpin între Zănoaga şi Valea Rea „acolo s-au făcut cărări după cum au trecut vacile, iar acum e pădure de brad” (informație din anchetă). – După s. *strat* (pl.). „material, substanță repartizată relativ uniform pe o suprafață de altă natură (pentru a o acoperi) sau între alte două suprafețe de altă natură (pentru a le despărți); fâşie compactă dintr-o materie, aflată în interiorul unei mase de natură diferită. Depozit de roci sedimentare sau metamorfice cu o compoziție relativ omogenă, care se găseşte, sub forma unei pânze, între alte depozite” (< lat. *stratum)* (DEX).

Stráu (Dlc) – deal. – După antrop. *Strau* (< s. *strau* absent din dicționare, conservat în toponimie < probabil din germ. *Strauch* „tufiş, arbust”, cf. şi sl. *Strah* „groază, frică teamă”.

Strau (Var) – pădure de foioase. V. *supra.*

Străóń (Văv) – pârâu ce izvorăşte din Măgura şi se varsă în Bistra. – După n. grup *străoni* < antrop. *Strau* + suf. *-oń.*

Strigoiu [strîgóńu] (Bor) – pădure de răşinoase. – După s. *strigoi*.

Strúgu Mare (TRu) – pârâu ce formează, împreună cu Strugu Mic, Boureaua. – După top. **Strugu* (< s. *strug* „unealtă de tâmplărie folosită la cojirea (şi cioplirea) unui lemn (rotund); cuțitoaie” (< sl. *strugu*) (DEX) + determ. adj. *mare*).

Strúgu Mic (TRu) – pârâu. – După top. **Strugu* + determ. adj. *mic.*

Strúgu Mic (Băț) – pădure de răşinoase şi păşune în Munții Poiana Ruscă. V. *supra.*

Strúnźuri (Zer) – fânețe şi terenuri arabile. – După s. *strung*. (pl.).

Stúpa (TRu) – teren arabil. – După s. *stupă* „nume dat firelor de cânepă rămase între dinții daracului după scoaterea fuiorului. Câlți de cânepă sau de bumbac cu care se curăță uneltele, maşinile etc. Dop de câlți, de cârpe sau de hârtie care se pune în puşcă sau în cartuş deasupra pulberii ori alicelor; fuituială” (lat. *stuppa*) (DEX) sau mai degrabă după *stup* + suf. top. *-a*.

Stúru (M) – munte şi pârâu, afluent al Pecenegei. – După s. reg. *stur* „țurțur de funingine închegată” (Densusianu, Ț.H., 335), cf. şi „(înv. şi reg.) țurțur de gheață; promoroacă. 2. (înv.) bucată de sare de proastă

BDD-A6452 © 2010 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.143 (2026-11-18 22:06:41 UTC)

calitate, aruncată în jurul minei. 3. (reg.) zgură; scrum" (DAR). Apelativul ar fi intrat în toponimie cu înțelesul de „stâlp", „numele acesta s-a dat unei stânci, unui munte ce se înălța ca un stâlp" (< lat. *stylus*) (Densusianu, Ț.H., 53, 68, cf. şi Frățilă, STD, 45).

Sturu (Măg) – munte. V. *supra.*

Sturu (Măr) – munte. V. *supra.*

Sturu (PoiMr) – gol alpin. V. *supra.*

Sub Coastă [~cu̯ástă] (Ciut) – loc abrupt. – După s. *coastă* cu prep. *sub*.

Sub Coastă (Măg) – teren arabil. V. *supra.*

Sub Coastă (Zer) – grădini. V. *supra.*

Sub Dâlme (Vos) – izlaz comunal. – După s. *dâlmă*, cu prep. *sub*.

Sub Deal (Car) – stradă. – După s. *deal*, cu prep. *sub*.

Sub Dealuri [~đálurɨ̯] (Ciut) – fânețe. – După s. *deal* (pl.) precedat de prep. *sub*

Sub Dos (M) – uliță. – După s. *dos* precedat de prep. *sub*.

Sub Dos (Var) – față cu fânețe. – După s. *dos*, precedat de prep. *sub*.

Sub Dos la Bálota (Măr) – poale de deal. – După s. *dos* + determ. topon. *Balota* precedat de prep. *la*.

Sub Față (Zăv) – teren în pantă cu fânețe. – După s. *față*, precedat de prep. *sub*.

Sub Loánțe (Car) – loc în Caransebeş. – După top. Loanța, cf. top. *Loanța Mică* şi *Loanța Mare.*

Sub Obreją [su obri̯éjă] (M) – teren plan situat sub un deal mai mic de la Vama Marga spre Voislova. – După s. *obreją*, precedat de prep. *sub.*

Sub Obreje (Vos) – şes cu fânețe şi pomi fructiferi. V. *supra.*

Sub Pléşa (Vos) – loc de scăldat pe Bistra. – După top. Pleşa.

Sub Teiúş (Car) – teren arabil. – După top. Teiuş.

Surpătúra (Bor) – pădure de foioase pe valea pârâului Borlova Mare. – După s. *surpătură* „faptul de a (se) surpa; loc prăpăstios în curs de surpare; loc de unde s-a rupt o porțiune de teren" (DEX).

Surupáta (Măr) – vale sub Muntele Mic. – După adj. *surpat* cu var. *surupat, -ă* prin substantivizare.

Surupáta (PoiMr) – vale cu pârâu izvorăşte din Muntele Mic şi se varsă în Bistra. V. *supra.*

Suson [susóń] (Cir) – teren arabil. – Probabil după s. *susoń* având sensul de „cel de sus" (< *sus* -suf. *-oń*), cf. şi s. *suson* „murnur, susur (al apei)".

BDD-A6452 © 2010 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.143 (2026-11-18 22:06:41 UTC)

BIBLIOGRAFIE. SIGLE ŞI ABREVIERI BIBLIOGRAFICE

Creţan, Frăţilă, *Dicţionar* = Remus Creţan, Vasile Frăţilă, *Dicţionar geografico-istoric şi toponimic al judeţului Timiş*, Timişoara, Editura Universităţii de Vest, 2007.

DAR = Gheorghe Bulgăr, *Dicţionar de arhaisme şi regionalisme*, Bucureşti, EA, 2000.

Densusianu, Ţ.H. = Ovid Densusianu, *Graiul din Ţara Haţegului*, Bucureşti, Ed. Librăriei Socec, 1915.

DEX = *Dicţionarul explicativ al limbii române*, Bucureşti, EA, 1975; (ed. a II-a), Bucureşti, Ed. Univers Enciclopedic, 1998.

Dicţ. etnobotanic = Al. Borza, *Dicţionar etnobotanic*, Bucureşti, EA, 1968.

DLR = Academia Română, *Dicţionarul limbii române*, serie nouă, Bucureşti, 1965 ş.u.

DNFR = Iorgu Iordan, *Dicţionar al numelor de familie româneşti*, Bucureşti, EŞE, 1983.

DOR = N. A. Constantinescu, *Dicţionar onomastic românesc*, Bucureşti, EA, 1963.

DTB, *Litera R* = Vasile Frăţilă, Viorica Goicu, Rodica Sufleţel, *Dicţionarul toponimic al Banatului* (R), în SCO, nr. 7, Editura Universitaria, Craiova, 2002, p. 267-327.

DTB, V = Vasile Frăţilă, Viorica Goicu, Rodica Sufleţel, *Dicţionarul toponimic al Banatului*, V (H-L), Timişoara, TUT, 1987.

Frăţilă, *Etimologii* = Vasile Frăţilă, *Etimologii. Istoria unor cuvinte*, Bucureşti, Ed. Univers Enciclopedic, 2000.

Frăţilă, STD = Vasile Frăţilă, *Studii de toponimie şi dialectologie*, Timişoara, Ed. Excelsior Art, 2002.

Goicu Simona, *Termeni creştini* = Simona Goicu, *Termeni creştini în toponimia din Transilvania*, în SCO, anul II, nr. 2, Craiova, 1996, p. 185-200.

GRKOVIĆ = Milica Grković, *Rečnik ličnih imena kod srba*, Beograd, 1977.

Homorodean, *Vechea vatră* = Mircea Homorodean, *Vechea vatră a Sarmizegetusei în lumina toponimiei*, Cluj-Napoca, Ed. Dacia, 1980.

Ilčev, *Rečnik* = St. Ilčev, *Rečnik na familni imena u bălgarite,* Sofia, 1969.

Ioniţă, *Glosar* = Vasile Ioniţă*, Glosar toponimic Caraş-Severin*, Reşiţa, Ed. Casa Corpului Didactic, 1972.

Ioniţă, *Nume* = Vasile Ioniţă, *Nume de locuri din Banat,* Timişoara, Ed. Facla, 1982.

Iordan, *Top. rom*. = Iorgu Iordan, *Toponimia românească*, Bucureşti, EA, 1963.

Loşonţi, *Toponime* = D. Loşonţi, *Toponime româneşti care descriu forme de relief*, Cluj-Napoca, Ed. Clusium, 2000.

Luca, *Descoperiri* = Sabin Adrian Luca, *Descoperiri arheologice din Banatul românesc*, Sibiu, Editura Altip, 2006.

Mărgineanu, *Ruskberg* = Doinel Puiu Mărgineanu, *Ruskberg. Rusca Montană*, Caransebeş, Ed. Ionescu, 2004.

Minescu, Ilie, *Contribution sur l'origine du toponyme Caransebeş*, în AUT, XXXVI-XXXVII (1998-1999), p. 185-190.

BDD-A6452 © 2010 Editura Universităţii de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.143 (2026-11-18 22:06:41 UTC)

Motomancea, Aurelian, *Premise la o cercetare a zonei etnografice Băuţar-Marga (Caraş-Severin),* în „Studii şi comunicări de etnografie-istorie", Caransebeş, Muzeul judeţean de etnografie şi istorie locală, I, 1975, p. 275-286.
Pătruţ, *Nume* = Ioan Pătruţ, *Nume de persoane şi nume de locuri româneşti*, Bucureşti, EDP, 1984.
Pătruţ, SOR = Ioan Pătruţ, *Studii de onomastică românească*, Cluj-Napoca, Ed. Clusium, 2005.
Petrovici, *Daco-slava* = Emil Petrovici, *Daco-slava*, în DR, X_2 (1943), p. 233-277.
Ştefănescu, *Ruscă* = C. M. Ştefănescu, *Ruscă*, în LR, XXVI (1967), nr. 6, p. 521-524.
Tomescu, Domnița, *Derivarea românească în context romanic. Continuitatea sufixului latin* ***-aria***, în *Studia in honorem magistri Vasile Frățilă*, Timişoara, Ed. Universității de Vest, 2005, p. 503-513.
Tomici, DSR I-III = Mile Tomici, *Dicționar sârb-român*, vol. II-III, Timişoara, 1999.

SIGLE PENTRU LOCALITĂȚILE ANCHETATE

Băuțar = (Băț)
Borlova = (Bor)
Bucova = (Bcv)
Caransebeş = (Car)
Cicleni = (Cic)
Cireşa = (Cir)
Ciuta = (Ciut)
Cornişoru = (Crn)
Dalci = (Dlc)
Glimboca = (Glb)
Iaz = (Iaz)
Măgura = (Măg)
Mal = (Mal)
Marga = (M)
Măru = (Măr)
Obreja = (Obr)
Ohaba = (O)
Oțelu Roşu = (OR)
Poiana Mărului = (PoiMr)
Preveciori = (Prev)
Rusca Montană = (RusM)
Ruschița = (Rusț)
Turnu Ruieni = (TRu)
Valea Bistrei = (VB)
Vama Marga = (VMg)

BDD-A6452 © 2010 Editura Universității de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.143 (2026-11-18 22:06:41 UTC)

Var = (Var)
Voislova = (Vos)
Zăvoi = (Zăv)
Zerveşti = (Zer)
Zlagna = (Zg)

LA TOPONYMIE DES VALLÉES DE LA BISTRA ET DU SEBEŞ GLOSSAIRE (IV)

(Résumé)

L`article vient compléter le glossaire toponymique publié dans les numéros antérieurs de la revue AUT (lettres A-F; G-M, N-P). Dans le présent travail on analyse les toponymes des vallées de Bistra et de Sebeş, département Caraş-Severin, Roumanie. Les noms de lieux ont été enregistrés à la suite d`amples enquêtes. On a consulté, également, un grand nombre de documents historiques (publiés ou en manuscrit) et des matériaux cartographiques qui se trouvent aux Archives d`État de Caransebeş.

Les articles de glossaire sont organisés en fonction de la nature des noms. Les microtoponymes donnent des informations sur l`aspect géographique du terrain, sur l`importance économique et sur leur localisation. On indique aussi le sens et l`origine des appellatifs qui sont à la base des noms propres.

BDD-A6452 © 2010 Editura Universităţii de Vest
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.143 (2026-11-18 22:06:41 UTC)